

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1Er/392/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207155
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7614207155.8

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad v Bratislave, Záhradnícka 60, pod číslom EX 5084/14, na návrh oprávneného H., J..S..Z., H. XX, T., O.: XX XXX XXX, právne zastúpeného spoločnosťou I., J..S..Z., H. XX, T., O. XX XXX XXX, proti povinnému Š. Q., F.. X.XX.XXXX, T. J. F. R., o vymoženie pohľadávky 2.051,36 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd exekučné konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Tunajšiemu súdu bola dňa doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky oprávneného pozostávajúcej z istiny 2.051,36 eur s príslušenstvom.
2. Exekučným titulom je Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenská rozhodcovská, a.s., č.k. SR 02933/12 zo dňa 25.7.2012.
3. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.2.2015 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie bolo po odvolaní oprávneného zrušené uznesením Krajského súdu Košice č.k. 13CoE/79/2016 63 zo dňa 28.9.2016. Odvolací súd v tomto uznesení uviedol, že v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou zákona č. 438/2015 Z.z. (uvedené platí aj pre rozhodovanie o žiadosti o udelenie poverenia) na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmlouvou alebo že síce ide o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmlouvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z ustanovenia § 243f Exekučného poriadku vyplýva, že takéto exekúcie sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú a súd (súd prvej inštancie) je následne povinný, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, exekúciu zastaviť. Ak však oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v požadovanej lehote, súd následne preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie. Súd prvej inštancie o tom musí rozhodnúť samostatným uznesením. Vzhľadom na uvedené, nakoľko došlo k zmene právneho predpisu, exekučné konanie, ktoré sa vedie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, sa zo zákona odkladá do času, kým súd prvej inštancie nerozhodne podľa § 243f ods. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku

4. Ako už bolo odvolacím súdom uvedené vyššie, dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým bol okrem iného novelizovaný aj Exekučný poriadok a to predovšetkým bol doplnený § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f (vid'. citované nižšie - pozn.).

5. Z dôvodu, že vyššie uvedený exekučný titul je rozhodnutím, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený dňa 21.1.2016 u súdneho exekútora doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. V tomto doplnení oprávnený uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, ktorý bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania, v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti aj s prihliadnutím na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku exekučného konania súčasťou exekučného spisu, pretože boli predložené spolu s návrhom na vykonanie exekúcie.

6. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

7. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
a. neprijateľné zmluvné podmienky,
b. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
c. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

8. Podľa § 243f ods. 1 - 6 Exekučného poriadku, (1) v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona (pred dňom 23.12.2015 - pozn.) a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona (t.j. do 22.1.2016 vrátane - pozn.).

(2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

(3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

(4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

(5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

(6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

9. Z vyššie citovaných ustanovení § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti vyplýva, že v exekučných konaniach vykonávaných na poklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným opíše oprávnený. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie je oprávnený povinný pripojiť dôkazy, ktoré skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným osvedčujú. Oprávnený súdu predmetné rozhodujúce skutočnosti priamo nedoplnil, ale odkázal na odôvodnenie predmetného exekučného titulu a tiež na písomnosti predložené spolu s návrhom na vykonanie exekúcie.

10. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že oprávnený súdu predmetné rozhodujúce skutočnosti nepopísal, ale iba odkázal na exekučný titul a iné písomnosti v súdnom spise. Taktiež nepredložil dôkazy na osvedčenie týchto skutočností. Keďže v konaní nebol preukázaný opak v zmysle § 243f ods. 4 zák. č. 233/1995 Z.z. platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. Už len z uvedeného má súd za to, že tu existujú dôvody pre zastavenie exekúcie, nakoľko tu platí dôkaz opakom.

11. V prípade, že by súd posudzoval podanie oprávneného za doplnenie jeho návrhu a to s odkazom na písomnosti v exekučnom spise, tak súd má po preštudovaní predmetných písomností za preukázané nasledovné:

12. Z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku bolo zistené, že povinný nezaplatil oprávnenému riadne a včas svoj splatný záväzok, a preto oprávnenému vzniklo právo na zaplatenie príslušnej zmenkovej sumy, zmenkového úroku a zákonného úroku. Rozhodcovský súd tak rozhodol na základe zmenky vystavenej pri podpise zmluvy, ktorou účastníci zabezpečili svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere, a ktorú ako blankozmenku vyplnil oprávnený v zmysle Dohody o vyplnení zmenky, nachádzajúcej sa vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou pôvodnej zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi.

13. Zo Zmluvy o úvere č. 106800184 zo dňa 28.10.2010 (ďalej len „zmluva o úvere“) bolo zistené, že oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1400,- eur a to podľa zmluvy za účelom výkonu povolania/zamestnania, čo má naznačovať povinným zaškrtnutá „kolónka“ v tejto zmluve. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému úver v 12 mesačných splátkach po 218,- eur počnúc od 17.11.2010 spolu s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 1.216,- eur, teda spolu sumu vo výške 2.616,- eur.

14. Oprávnený zároveň súdu predložil aj zmenku podpísanú povinným dňa 28.10.2010 a oprávneným vyplnenú dňa 25.11.2011 na sumu 2.531,36 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 25.11.2011 do zaplatenia (ďalej len „zmenka“).

15. Podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Úver, ktorý bol poskytnutý povinnému na základe zmluvy o úvere je celkom zrejme spotrebiteľským úverom v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka - § 52 a nasledujúcich. Z rozhodcovského rozsudku je totiž zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ poskytol povinnému dočasne finančné prostriedky a konal tak v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Povinný je spotrebiteľom v zmysle uvedeného ustanovenia, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Z návrhu na vykonanie exekúcie a rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejmé, aby povinný pri uzatvorení zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. To, že pri uzatváraní zmluvy nekonal povinný ako podnikateľ je zrejmé aj z toho, že v zmluve nie je uvedené IČO dlžníka. Hodnotenie úveru poskytnutého povinnému oprávneným ako spotrebiteľského podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka nevylučuje skutočnosť, že podľa zmluvy účelom úveru bolo poskytnutie finančných prostriedkov na výkon povolania/zamestnania povinnému, pretože na určenie úveru ako nespotebiteľského nepostačuje jednoduché „zaškrtnutie políčka“ - výkon povolania/zamestnania/podnikania“, pretože len na základe takejto skutočnosti nemôže dôjsť k zmene právneho režimu úveru a jeho určenie ako nespotebiteľského. Spotrebiteľ len na základe takejto skutočnosti nemôže stratiť celú spotrebiteľskú ochranu, ktorú mu právny poriadok priznáva. Súd navyše potrebuje poznamenať, že takáto praktika zo strany veriteľa - dodávateľa, kedy zmluvy spotrebiteľské a nespotebiteľské rozlišuje iba na základe „zaškrtnutie políčka“ považuje za nekalú prax, ktorá je už sama osebe v rozpore s dobrými mravmi.

23. Skutočnosť, že ako účel poskytnutia úveru je v zmluve uvedený výkon povolania/zamestnania/podnikania však samo osebe ešte nevylučuje ani použitie Zákona o spotrebiteľských úveroch pre tento prípad. Ide totiž len o všeobecný údaj, ktorý bez ďalšieho nevylučuje, že nejde o spotrebiteľský úver podľa osobitného predpisu, t.j. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch resp. predchádzajúceho zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy totiž nie je zrejmé, aké je povolanie/zamestnanie resp. aké má byť podnikanie povinného, na ktoré mu bol úver poskytnutý a aký konkrétny súvis s týmto povolaním/zamestnaním/podnikaním má uzatvorenie úverovej zmluvy. Bez preukázania konkrétneho účelu v naznačenom smere preto nemožno konštatovať, že zmluva má nespotebiteľský charakter.

24. To, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj z toho, že spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačенých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené je zjavné aj v posudzovanej veci.

25. Na základe uvedeného súd posudzoval vzťah medzi oprávneným a povinným ako spotrebiteľský vzťah na základe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch resp. predchádzajúceho zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona resp. § 4 ods. 2 písm. j) predchádzajúceho zákona má súd za to, že keďže zmluva o úvere neobsahuje údaj o RPMN, tak je tento úver bezúročný a bez poplatkov. Už na základe tohto poukazujúc na vyššie citovaný § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní má súd za to, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje povinného na plnenie v podstate právom nedovolené a celkom zrejme v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené spôsobuje nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

26. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na v zmluve uvedený až „úžernický“ zmenkový úrok 0,25 % denne z dlžnej sumy, ktorá bola určená jednostranne oprávneným, a ktorý ročne predstavuje 91,25 %, čo je celkom zrejme v rozpore s dobrými mravmi očakávanými v spotrebiteľských zmluvách. Rovnako tak výška „poplatku za poskytnutie úveru“ v úverovej zmluve, ktorý je v tomto prípade vyše 90 % z požičanej sumy je už samotný v rozpore s dobrými mravmi ako neprimerane vysoká odplata „dohodnutá“ v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 1a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z..

27. Napriek uvedeným skutočnostiam súd sa zaoberal aj možnosťou posudzovať vzťah oprávneného a povinného podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách Občianskeho zákonníka.

28. Rozhodcovským rozsudkom, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom, bola oprávnenému priznaná suma, ktorá podľa jeho odôvodnenia pozostáva predovšetkým zo zmenkovej sumy, zmenkového úroku

a ďalšieho príslušenstva, ktoré nie je žiadnym spôsobom v rozsudku odôvodnené. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nie je možné ani zistiť akým spôsobom bola určená samotná výška zmenkovej sumy, na ktorú bola zmenka vyplnená. Z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, kedy bolo dohodnuté splatenie úveru. Nie je z neho, ani z predloženej zmluvy o úvere, zrejmá splatnosť jednotlivých splátok (okrem prvej splátky) a preto nie je možné konštatovať, kedy sa povinný dostal do omeškania a teda či oprávnený mohol podľa príslušného článku Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (teda Dohody o vyplnení zmenky) vyplniť zmenku a ani to, či sa stal splatným vzhľadom na uvedené celý dlh. Okrem toho Dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Tým, že povinný podpísal blankozmenku nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvniť resp. namietať sumu v nej uvedenú. Uvedená podmienka bola teda dohodnutá jednoznačne v prospech oprávneného na úkor povinného - spotrebiteľa, je teda neprijateľnou zmluvou podmienkou.

29. Vzhľadom na neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluve ohľadom zmenky, na základe ktorej rozhodoval rozhodcovský súd má súd za to, že rovnako exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom.

30. Rozhodcovský súd rozhodol na základe rozhodcovskej doložky, a preto sa súd zaoberal aj touto zmluvnou podmienkou. Táto je súčasťou predmetnej rozhodcovskej zmluvy a je preto zrejmé, že povinný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah a osobitne si ju nevyjednal. Mohol len zmluvu o úvere aj s jej všeobecnými podmienkami ako celok odmietnuť alebo prijať a podrobiť sa všetkým podmienkam. Vzhľadom k tomu súd považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná. Okrem toho súd poukazuje na to, že zmluva vrátane zmluvných dojednaní je písaná malými písmenami a obsahuje množstvo právnickej terminológie. Je nemožné, aby povinný ako priemerný spotrebiteľ pochopil ich text v krátkej dobe, bez možnosti sa s nimi vopred riadne oboznámiť.

31. Pokiaľ aj v rozhodcovskej doložke je uvedená alternatíva prejednaní sporov zo zmluvy o úvere pred všeobecným súdom alebo v rozhodcovskom konaní, voľba rozhodcovského súdu je ponechaná na strane podávajúcej žalobný návrh, ktorým je v uvedených prípadoch takmer vždy oprávnený.

32. Rozhodcovská doložka tak núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, pokiaľ už bolo začaté v konkrétnom spore, čím mu odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Tým aj takto určená rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ aj je tu daná možnosť obrátiť sa na všeobecný súd, je spotrebiteľ znevýhodnený tým, že právo výberu má vždy len žalujúca strana, ktorou je takmer vždy veriteľ teda oprávnený. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž jedno, či mu rozhodcovské konanie vnúti rozhodcovská zmluva alebo veriteľ svojim konaním, čo je takmer pravidlo, že arbitráž vyvolávajú dodávateľa.

33. Význam rozhodcovskej doložky v porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je osobitý vzhľadom k tomu, že v prípade sporu o právach a právom chránených záujmoch rozhoduje arbitrážny súd. Rozhodcovská doložka resp. zmluva nie je individuálne dohodnutá, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol schopný ju ovplyvniť najmä v súvislosti s tým, že sa jednalo o formulovanú štandardnú zmluvu. Podľa názoru súdu za individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať zmluvu len vtedy, ak zmluvné strany, teda aj spotrebiteľ bude mať možnosť sám vyplniť v zmluve kolónku, či v prípade sporu bude rozhodovať všeobecný alebo rozhodcovský súd a bude mať možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu.

34. Rozhodcovskú doložku na základe vyššie uvedeného súd považuje za neprijateľnú podmienku a z toho dôvodu poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj za neplatnú a preto je zrejmé, že rozhodcovský súd nemal ani právomoc vec prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok.

35. Na záver súd dodáva, že v súčasnosti je už platné a účinné ustanovenie § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom, pričom v zmysle § 29b tohto zákona sa ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014. Toto ustanovenie, aj keď neexistovalo v čase vzniku posudzovaného právneho vzťahu odzrkadľuje nekalosť a nemorálnosť praktík dodávateľov, v tomto prípade oprávneného, kedy spotrebiteľovi je bez dôsledného oboznámenia a vysvetlenia vsunutá dohoda o vyplnení zmenky a na základe nej podpísaná blankozmenka, ktorej obsah nemôže žiadnym spôsobom neskôr pri jej vyplnení ovplyvniť.

36. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že v danom prípade rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a súd má za to že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na nepriateľné zmluvné podmienky a rozpor s dobrými mravmi a so zákonom. Kvôli tomu súd exekúciu resp. exekučné konanie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

37. Podľa § 9a Exekučného poriadku ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

38. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Nakoľko ustanovenia § 200 - § 203 Exekučného poriadku nemajú priamo osobitné ustanovenie upravujúce náhradové pravidlo pre prípad zastavenia exekučného konania pred rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, súd o trovách exekučného konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko oprávnený zavinil zastavenie konania tým, že predložil exekučný titul nespôsobilý na vykonanie exekúcie, a teda nebola splnená jedna z podmienok konania, povinnému trovy konania nevznikli a súdny exekútor si trovy exekúcie neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.